

PETROKİMYA-İŞ

TÜRKİYE PETROKİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI

yıl: 1 sayı: 6 aralık 1974

ERKEN SEÇİM ZORUNLUDUR

Büyük parababalarının güvendiği adamlardan kurulu Sadi Irmak hükümeti, Millet Meclisinden güvenoyu alamayarak istifa etmiştir. Demokratik kurallara ve Anayasa ilkelerine bütünüyle aykırı olarak kurulan bu oldu-bitti hükümeti, elbette Meclisten güvenoyu alamayacaktı, bunu bile bile kurdu hükümeti bay Sadi Irmak. 1946-1947 yıllarının emekçi düşmanı Çalışma Bakanı bay Sadi Irmak meclisten red oyu alarak alaşağı edilmiş ve kendisinin bu ülkeyi «başbakan» sıfatiyle partiler ve meclisler üstü, ucube bir bakanlar kurulu ile yönetmesine izin verilemeyeceği ortaya konmuştur.

Şimdi meclislerin karar zamanıdır: Halkımızın çözüm bekleyen sorunlarının sayısı gün geçtikçe kabarıyor; öyle ki, her gelen gün dert yükünü arttırmaktan başka bir şey getirmiyor. Şimdiki meclis içinden bir hükümet teşkilinin mümkün olmadığını deneyler ortaya koymuştur. İşçi sınıfımız başta olmak üzere tüm emekçi sınıflarımız, enflâsyon denilen kapitalist ekonomik buhranın ve buna bağlı olarak gelen hayat pahalılığının, geçim sıkıntısının baskısı altında bunalıyor. Öte yandan bir gecede milyonlar harcayacak kadar zengin olanların, halkın sırtından sömürü yolu ile elde ettiği serveti har vurup harman savuran parababalarının devlet yönetimi üzerindeki ağırlığı sürmektedir. Emekçilerin devlet yönetimine ağırlığını koyarak, kendi lehlerine kararlar aldırabilmesi için şimdiki açık rejimin devamı zorunludur. Erken seçim sonucunda sermayedar partilerin meclislerden silineceğini hesaplayan parababaları, yabancı ve yerli büyük şirketler, Mobil ve Shell başta olmak üzere uluslararası sömürü kumpanyaları, C.İ.A. denen Amerikan casusluk örgütü, birtakım serserileri para ve diğer olanaklarla besleyerek bunların rejim yıkıcılığı yapmasını sağlıyorlar. Hesaplarına göre, bu tedhişçi, serseriler, komando denen güruh, ortalığı karıştıracak ve temel gıda maddeleri de piyasadan çekilince, halkımız «yok mu bizi kurtaracak» feryadını basacaktır: Bundan sonra da açık rejime paydos denerek, yabancı ülkelerden emir alan bir et yığınları grubu ülkemizin yönetimi başına getiriliverecek, halkımıza da «memleketin kurtarıldığı» söylenecektir. Bu oyun artık sökmeyecektir: Türk halkına karşı, başta emekçi sınıflara karşı girişilecek böyle bir ihanet başarıya ulaşamaz.

Parababalarının korkusu, erken seçim sonucunda ağırlıklarını ve etkilerini kaybetmektir. Erken seçim, halkçı-yurtsever güçlerin ülke yönetiminde daha da ağırlık kazanması sonucunu verecektir. Elbette bu herşeyin çözülmesi demek değildir. Emekçi sınıflar, başta işçi sınıfımız olmak üzere ülkemizin yönetiminde doğrudan doğruya söz ve hak sahibi olmadığı sürece, sorunlarımızın çözümüne, dertlerimizin bitmesine olanak yoktur.

Şimdi karar zamanıdır: 184 milletvekili erken seçim için bir öneriyi meclise vermişlerdir. Emekçi sınıfların kendi öz partilerinin bulunmadığı bu ortamda, erken seçimin yararı elbette inkâr edilemez. Erken seçim, emekçi halkımızın özgürlük ve ekmek mücadelesinde önüne dikilen birtakım engellerin yıkılmasına ve emekçilerin bilinçlenmesine ortam hazırlayacaktır.

Tüm yurtseverler erken seçim için parlamentoyu zorlamak ve kamuoyunu oluşturmakla yükümlüdür.

Birinci ödev: Erken seçimin yaptırılması.

DEVAMI SAH. 7 DE

– GİDİP DE GELMEMEK VAR, GELİP DE GÖRMEMEK VAR!...

BUNALIMIN BÜTÜN YÜKÜ EMEKÇİNİN SIRTINDA

türk-iş'e ödül

Parababalarının ağırlığı ile acele olarak meclis dışından toplanan kişilerle kurdurulan «Partiler-üstü», «Meclisler-üstü» ve hatta «millet-üstü» yeni Bakanlar kurulunun listesi 17 Kasım günü açıklandı. Bu listede Türk-İş Genel Sekreteri Sadık Şide Sosyal güvenlik bakanlığı adı altında kurulan ve ne iş yapacağı dahi belli olmayan bir bakanlığa, Türk-İş danışmanlarından Prof. Turhan Esener de Çalışma bakanlığına getirildiler.

Sarı sendikacılığın şampiyonu ve siyasal iktidarların dümensuyu takipçisi Türk-İş sarı şebekesinin şimdi Anayasa ve demokratik hukuk kurallarına açıkça ve tamamen aykırı ve de bütün sermayecilerin hizmetinde bir Bakanlar Kuruluna iki bakan birden vererek, işçi sorunlarıyla ilgili konularda işçi sınıfına suikasta giriştiği görülmektedir. Sadi Irmak kabinesindeki iki Türk-İş bakanı, Türk-İş'in parababaları sınıfı ile bütünleştiğini ortaya koymuştur.

20 Kasım 1974 günü Türk-İş genel merkezini ziyaret eden Başbakan Sadi Irmak, Türk işçisinin gerçek temsilcisi olarak Türk-İş'i tanıdığını, Türk-İş eski genel başkanı Seyfi Demirsoy'yu rahmetle anmak ihtiyacını duyduğunu, Türk-İş'in şimdiye kadar yaptığı hizmetler (!)in hakikaten bu milletin şükranına lâyık olduğunu, Türk-İş'in patronları düşündüğünü, kendisinin işçi-işveren uyuşmazlıklarında sağ kolu olarak Türk-İş'i gördüğünü söylemiştir.

Sadi Irmak'a göre, «işçi-işveren-Devlet» üçlüsü diye birşey olacak ve tarafsız hakem pozunu takınacak olan parababalarının devlet mekanizması, emek-sermaye çelişkisini çözümleyecektir.

İşçi sınıfının maskeli düşmanı Türk-İş başkanı Halil Tunç, giyinişinden fikirlerine varıncaya kadar parababalarına benzemektedir. Grev hakkını ve sendika kurmak hakkını işçi sınıfına tanımayan 1946 yılının tek parti dikta hükümetinin Çalışma Bakanı, şimdiki başbakan Sadi Irmak'ın elini öperek parababalarıyla işbirliği yaparak işçi sınıfını boğmaya azimli olduğunu açıkça ispat eden Halil Tunç ve diğer sınıf haini sarı sendikacıları Türk işçi sınıfı ve tarih affetmeyecektir...

İNCELEME-ARAŞTIRMA

TÜRKİYE 6 SENDİKACILIĞI

Daha evvel D.P.'nin iktidara gelişinde birçok işçi kuruluşlarının desteğinden yararlandığını ve işçilere birçok şeyler vaad ettiğini yazmıştık. İktidara gelirken D.P.'ye eğilim gösteren işçilerin desteği 1957 ye kadar sürmüş, işçi hak ve özgürlüklerine cephe alıp, emeği sömüren bu kapitalist düzenin temsilcileri durumuna gelince gider-ayak desteğini yitirmeye başlamıştır. İşte yine bu yıllarda (1955-1957) Türk-İş'in yönetim kadrosunda C.H.P. sempatizanı yöneticiler yer alıyor ve hükümetle Türk-İş arasındaki ilişkiler bir hayli bozuluyor. 1946 yılından beri yürürlükte bulunan Sendikalar Kanununun boşluklarından istifade etmek isteyen iktidar Çalışma Bakanlığına bağlı diğer sendikalarla birlikte Türk-İş'te kapatılma tehlikesiyle karşı karşıya bırakılıyor. Fakat iktidarın son yıllarına doğru iktidar sempatizanı yöneticiler çoğunluğa geçirilmiştir. Bu da iktidarın kendi doğrultusunda zoraki bir Sendikacılık yaratma çabasının sonucudur.

Amerika, kendi çıkarlarına ters düşmeyecek bir sendikacılık uygulatmak için birçok ülkelerde faaliyet göstermiş, birçok yardımlar yapmıştır.

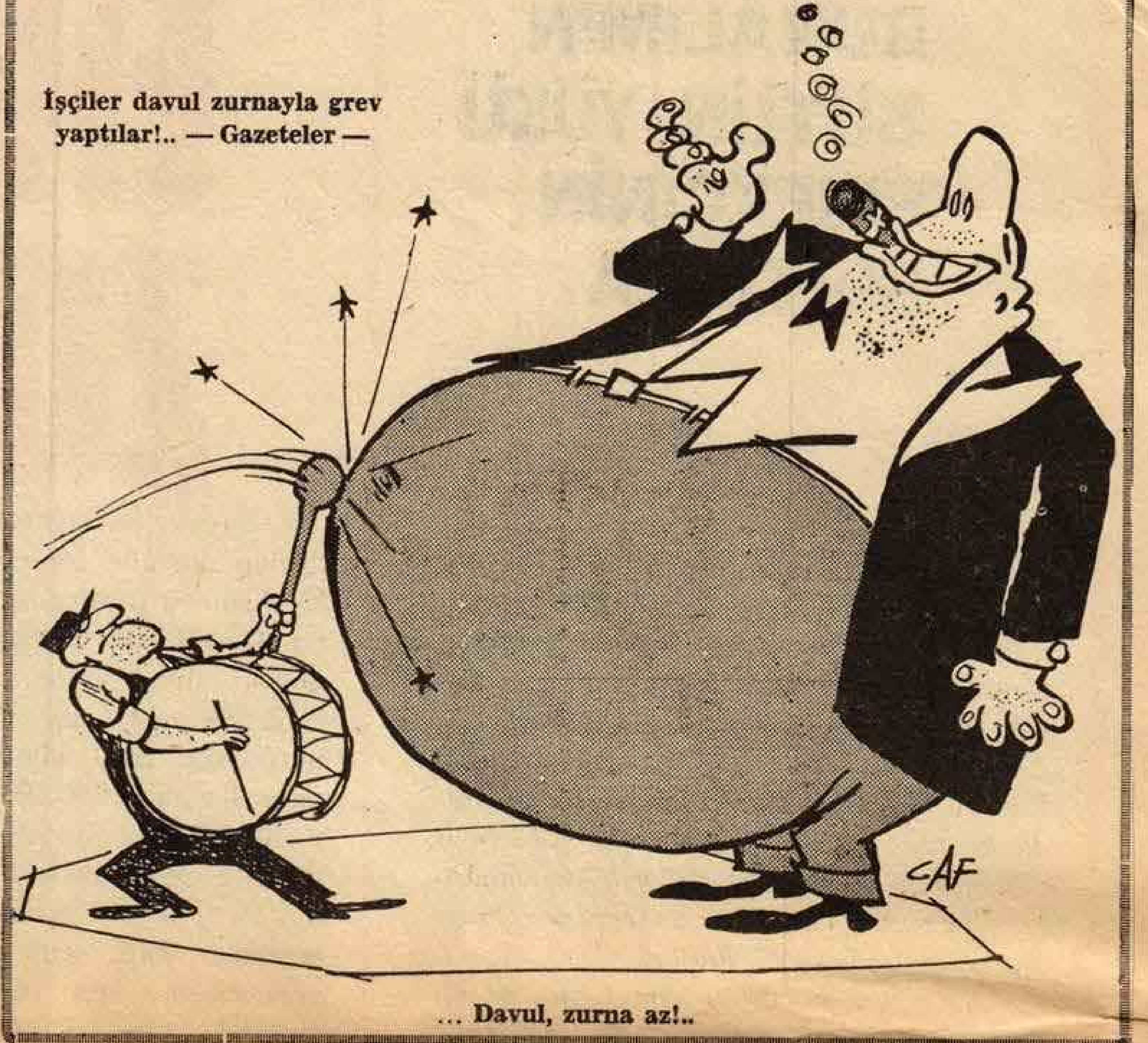
Yine 1950-60 yılları arasında Amerikan Sendikacılığının Türkiye'de de etkileri görülmeye başlamış, Türk-İş birçok Sendikacımızı Sendikacılık eğitimi için Amerikaya göndermeye başlamış, birçok mali yardımları almayı kabul etmiştir. Bu mali yardımlar da Sendikacılık eğitimi 1960'dan sonra daha da yoğunlaşmıştır. 1962 yılına kadar Sendikalara dağıtılan AİD yardımı bu yılın başında yalnız Türk-İş'e yapılmaya başlamıştır. Böylece Amerika, kendi doğrultusunda Sendikâl eğitimi gerçekleştirmiştir.

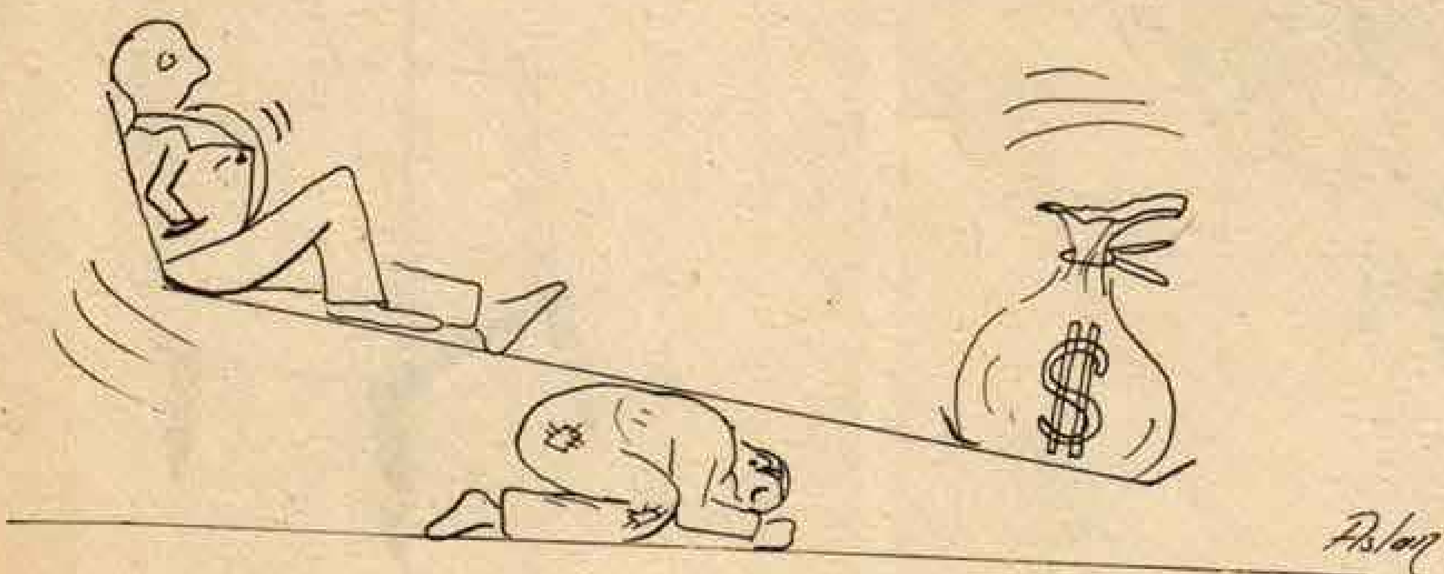
«(1960-70 döneminde Türk-İş Kongrelerine sunulan hesap raporlarının tetkikinden, bu dönemde Amerika'nın Türk-İş'e sağladığı yardımın, önemli yekün teşkil ettiği anlaşılmaktadır. A.İ.D.'nın son on yılda Türk-İş'e yaptığı bağışlar, 13.447.614,03 TL. dır. Bunun dışında önemli bir kısmı dolaylı Amerikan yardımı sayılabilecek olan O.E.C.D. (382.076.16 TL.) ve İ.C.F.T.U. (733.005.00 TL.) yardımları gelmektedir. Ayrıca, mevcut işçi konfederasyonları arasında yalnızca Türk-İş, Çalışma Bakanlığından yardım (938.000.00 TL.) sağlıyabilmiştir. Yalnızca A.I.D. kanalıyla sağlanan yardımın, yaklaşık olarak 10 yıllık toplam aidat geliri (13.544.926,65 TL.) kadar olduğu görülmektedir.») (1)

Daha da önemlisi yardımlarla beraber Türk Sendikacılığına belli bir doktrin, belli bir dünya görüşü, Sendikal eylem türü gelmiştir. Yalnızca «Ücret bilincine» dayalı Sendikacılık gerçek sendikaların da politikalarını etkilemiş, gerçek manada sendikacılık gelişimine büyük etkileri olmuştur. Ayrıca Türk-İş Eğitim Kolleji ve Türk-İş'e bağlı Sendikalara A.I.D. tarafından sağlanan «Amerika İnceleme Gezileri» bu etkinin gelişiminde en büyük vasıta olmuştur. Ayrıca bu o zamanki Türk-İş yöneticileri tarafından «İşçiye eğitim yaptırıyorum diye Amerikan Sendikacılığı öğretildiği» (2) A.I.D. dünya çapında izlediği politikayı izlediklerini açıklamışlardır.

Bu arada Amerikan modeli Sendikacılığın Türkiye'de yayılmasına karşı çıkan gerçek Sendikalar da (Türk-İş'in bünyesinde de) mevcuttu. 27 Mayıs Devriminin getirmiş olduğu özgürlük ortamında meydana gelen toplumcu fikirlerin etkisi çok büyüktü. Ve bunun sonucu olarak Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları (DİSK) konfederasyonu 13. Şubat. 1967 de kurulmuştur.

(1) Doç. Dr. Alpaslan IŞIKLI (Sendikacılık ve Siyaset - S. 443.)
(2) Ayni kaynak.

YAPI İŞKOLUNDA YENİ BİR SENDİKA...

«ŞANTİYELERDE ALDATILMIŞ VE TERKEDİLMİŞ İŞÇİ KALMAYACAKTIR!..»

Bölgemizde yeni kurulan ve Türkiye çapında faaliyet gösteren TİS-İŞ kısa süre içersinde üç işyerini bünyesinde toplamıştır. Tekfen şirketinin Petkim, İpraş ve İzmir Aliağa Rafinerisinde çalışan inşaat işçileri TİS-İŞ çatısı altında toplanmış, Sendika işyeri seviyesinde toplu iş sözleşmesi yapma yetkisi almıştır.

İki ay devam eden Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerine Sendika yöneticileri ile birlikte işçi temsilcileri de katılmış ve bu iş kolunda en çok ücret zammı ve sosyal haklar elde edilen bir sözleşme imzalanmıştır.

Buna göre:

İşçilerin Saat Ücretlerine seyyanen 2,50 TL. İkramiye Yılda: bir maaş, yemek parası günde: 10.— TL. Doğum Parası: 400.— TL. Evlenme Parası: 1.000.— TL. Çocuk Parası: 25.— TL. İş kazası: 50.000.— TL. İşçinin yakınlarının ölümü halinde: 500.— TL. İşçinin ölümü halinde varislerine 3.000.— TL. Yakacak Yardımı yılda 250.— TL. Askerlik Yardımı: 500.— TL. Disiplin Kurulu: 2 işçi, iki işveren olmak üzere, Tekfen şirketi ile imzalanan Toplu İş Sözleşmesinden sonra TİS-İŞ Genel Başkanı İsa Ruhi GÖBÜT:

«İşkolumuzda bugüne kadar imzalanan en iyi ve en büyük sözleşmedir. «Hayalet YAPI-İŞ» Sendikalarının sonu gelmiştir. Ancak, bir Sendikanın başarısını sadece almış olduğu ücret zammı ile veya sosyal haklarla ölçmemek gerekir. Bizim başarımız, Barışa, Demokrasiye ve Özgürlüğe giden yolda atılmış sağlam bir adımdır. Artık İnşaat (Yapı) İşçileri de ezilmekten, sömürülmekten kurtulacaklardır. Şantiyelerde aldatılmış ve terkedilmiş işçi kalmayacaktır» demiştir.

TAHVİL VE HİSSE SENETLERİ SATIŞI OYUNU ..

KAVRAMLAR:

Tahvil, devletin ya da başka bir kuruluşun, özellikle şirketlerin ödünç para almak için çıkardığı, değerleri eşit ve üzerinde yazılı yıllık faiz getiren basılı senettir. Hisse senedi ise, anonim ve sermayesi paylara bölünmüş komandit şirketlerde, sermayenin eşit miktarlara bölünmüş bir kısmını teşkil ve ortaklıkta bir ortaklık mevkiini temsil eder.

Tahvil çıkarmanın amacı, devletin ya da şirketlerin uzun vadeli kredi ihtiyaçlarını karşılamaktır.

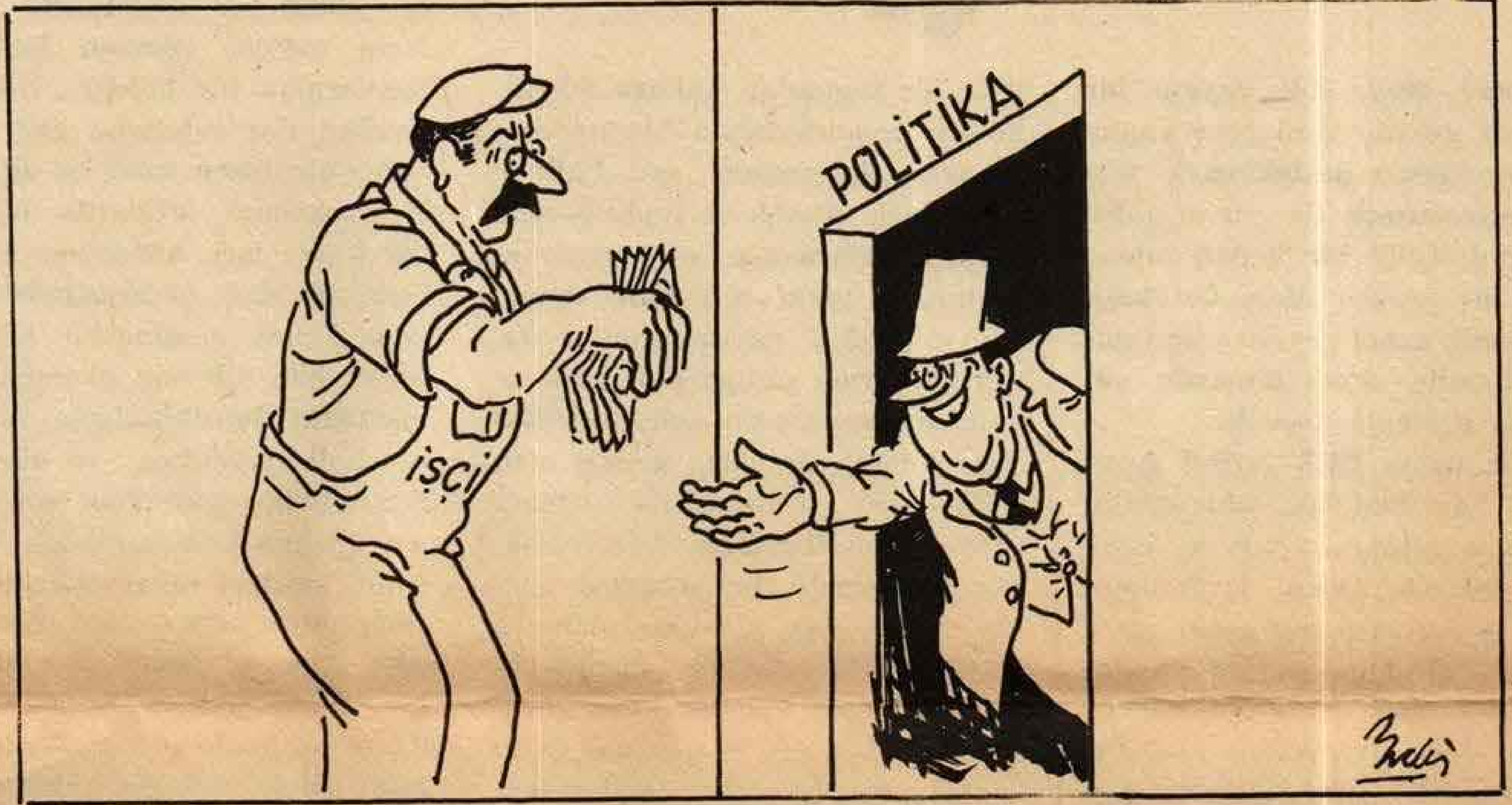
Tahviller, bir cins borç senedidirler. Tahvil çıkaran kurum veya şirket ile tahvil satın alan kişiler arasında bir ödünç akdi meydana gelir. Her tahvilin itibarî bir kıymeti vardır ve aynı tertipte çıkarılan her tahvilde bu kıymet birbirine eşit bulunmak ve sahibine aynı hakları sağlaması gerekir.

Şirketlerin (halka açılma) yalanını kimse yutmayınca, şirketler halkın küçük tasarruflarını deve yapamayınca şimdi şirketlerin kodamanları fabrikalarındaki işçilere hisse senedi ve tahvil satmaya hız vermişlerdir. Hatta Maliye Hazinesi % 11 faizli Barış Harekâtı tahvilleri çıkararak bir nevi borç altına girmektedir. Demek ki, genel olarak duyulan para ve kredi sıkıntısı, işçi ücretleri gasbedilerek giderilmek istenmektedir.

Ordu Yardımlaşma Kurumunun da ortağı olduğu OYAK-RENAULT otomobil imalât atelyeleri şirketi, son zamanda büyük reklâmlarla hisse senedi satışına girişmiş, bazı patronlar da işe aldıkları işçiye ilk aylıkları yerine hisse senedi vermeye başlamışlardır. O hisse senetleri işçiye hiçbir yarar sağlamayacak olduğuna göre, ne kadar hisse senedi satılırsa patronlar da o kadar daha çok vurgun yapabilecekler, tesislerini genişletebileceklerdir.

1 — Hisse senedi alan sıradan bir kişi veya işçinin o şirketin yönetim kurulunda ya da genel kurulunda bir hak iddia etmesine olanak yoktur. Kâr payı hakkı vb. alamayacağı gibi, bilânçonun kontrolünü de isteyemez. Şirket, o yıl zarar yaptığını ileri sürse de, hisse senedi sahibi işçi, hesaplara bakacağını söyleyemez. Çünkü tercihli oy hakkı olanağı veren ayrı ve özel bir kategori hisse senedine sahip olan büyük tekelci sermayedarlar, o şirketlerin mutlak egemenleridir. Örneğin bay Vehbi Koç, % 10-11 oranında hisse ile bütün bir şirketin yönetimini elinde tutabilmektedir.

2 — Hisse senedi alan işçi, taahhüt ettiği sermayeyi ödemek olanağından çok kere yoksun kalacak, derhal şirketten atılacak ve verdiği belirli bir miktara (1/4) derhal el konulacaktır.

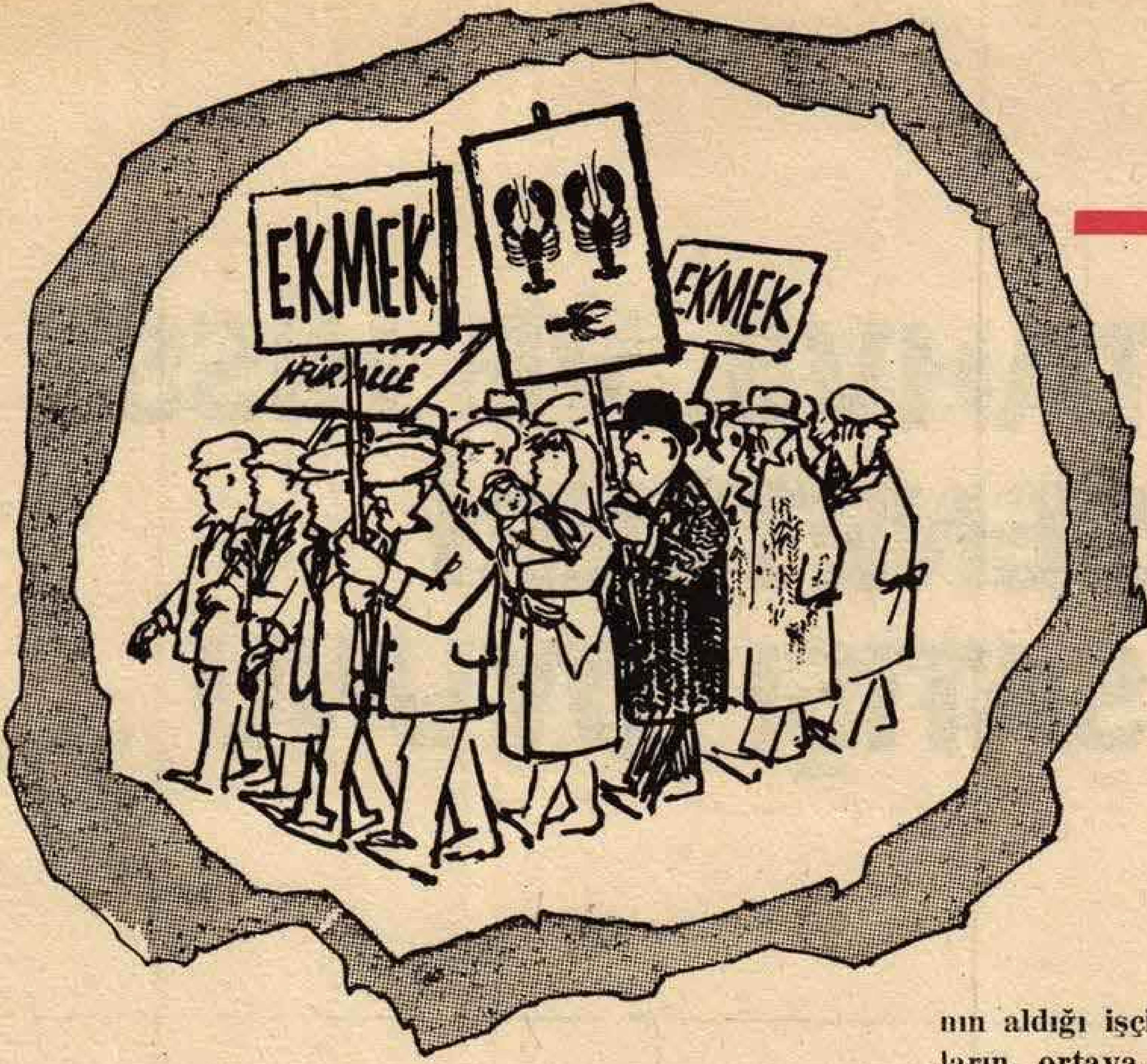
3 — Halka açılma adı altında oynanan oyunun içyüzü aşağı yukarı budur. % 90 hisseye sahip olsanız bile, dışa bağımlı, yabancı işbirlikçisi tekelci parababası takımı % 10 ile o şirketi, kedinin fare oynatması gibi oynatacak, hissedarlara kâr dağıtmamak için bilânçoyu zararla kapatacak ve elde ettiği hisse senedi satışı bedelleri ile geniş yatırımlara girişecek ve gerekirse başka oyunlarla da hisse senedi sahibi çoğunluğu etkisiz kılacaktır.

Tahvillere gelince, bizde, borca sadakat diye bir kavram ticaret aleminde bulunmadığı için, gerekirse binbir türlü, hile ve desise ile tahvil bedellerinin tahvil alıcılarına ödenmemesi için ne gerekirse yapılacaktır.

HALKA AÇILMA OYUNU:

T.B.M.M.'de bulunan «Sermaye piyasasının düzenlenmesi ve denetlenmesi hakkındaki kanun» hâlâ çıkmamıştır. Bu durumda «halka açılma» adı altında oynanan oyunları denetleme olanağı hiç yoktur. Üstelik bu kanun çıksa bile, anonim şirketlerin ek denetime bağlı olabilmeleri hisse senetlerini veya tahvillerini halka satmaları halinde mümkün olabilecek, bu yola gitmeyen şirket kanunun öngördüğü özel denetime bağımlı olmayacaktır. Özel sektör, hisse senedi veya tahvilleri halk (!) dediği küçük tasarruf sahiplerine veya parababalarına satmamak olanağını bulabildiği, özellikle başka yollardan kredi bulma olanakları sağladığı hallerde denetim dışı kalmak ayrıcalığını sürdürebilecektir. Anonim şirketler üzerinde devlet denetimi vazgeçilmez bir zorunluktur. Bugüne kadar Türk Ticaret Kanununun öngördüğü denetlemeye ilişkin tüzük bir türlü çıkarılmamıştır, belki kasten engellenmiştir. Bu konuda hazırlanan denetleme kanunu da bir türlü çıkmamıştır. Üstelik hazırlnaan kanun tasarısı, hiçbir aykırılığın müeyyidesini de göstermemiştir. Anonim şirketlerin «halka açılma» adı altında oynadığı oyun, kanuna aykırı tutum ve davranışlar hiçbir şekilde müeyyidelendirilmemiştir. Getirilmek istenen sistem havada kalmağa, halka açılma adı altında halkın soyulmasına devam edilmesine göz yummağa mecburdur. Anonim şirket, büyük çoğunluğa sahip hisse senedi sahiplerinden habersiz olarak bir avuç hissedar ile karar alsa bile, büyük çoğunluk dolandırılsa bile, bunun müeyyidesi yoktur.

Yarım yüzyıl önce 1933-1934'lerde Amerika Birleşik Devletleri'nde BLUE SKY LAWS (Mavi gök kanunları) yürürlüğe giriyordu. Bu kanunların çıkış nedeni, bazı müteşebbislerin, bazı açıkgöz fırsatçı kapitalistlerin halka «Hisse senedi» adı altında mavi gökleri satmalarını önlemekti. Rezalet niteliği kazanan bazı dolandırıcılık olayları, ekonomik düzeni sarsmış, devlet bu defa halkı korumak için anonim şirketlere son derecede sert bir denetleme ile yönelmişti. Bizde de halka «mavi gökleri» satan birçok şirket vardır. Mavi göklerin bedeli işçilerden, dar gelirlilerin kefen parası olarak bir kıyıya ayırdığı küçük tasarruflardan alınmak isteniyor. Dolgun temettü almağı umut ederken, bunun yerine mavi göklerin bir parçası olan temiz hava almak istemiyorlarsa, işçi kardeşlerimiz satılan hisse senetlerini ve tahvilleri boykot etmelidir. Her ülkede sermaye piyasasını denetleme yasası varken, bizde piyasayı denetleyecek bir yasanın bulunmayışı, çıkarcılara büyük vurgunlar yapma olanağı sağlamaktadır. Hisse senetlerine ve tahvillere dikkat! Oyuna gelmeyelim!

NEDEN GREV

Genel grev, çok yaygın bir «sempati grevi» yâni grev yapan işçi arkadaşları desteklemek için diğer işyerlerinde de greve gidilmesi gibi, belli bir hedefi amaç edinen bir grevler dizisi de olabilir. «Politik genel grevler» bu ikinci çeşittendir. Aynı zamanda sürekli bir protesto grevidir.

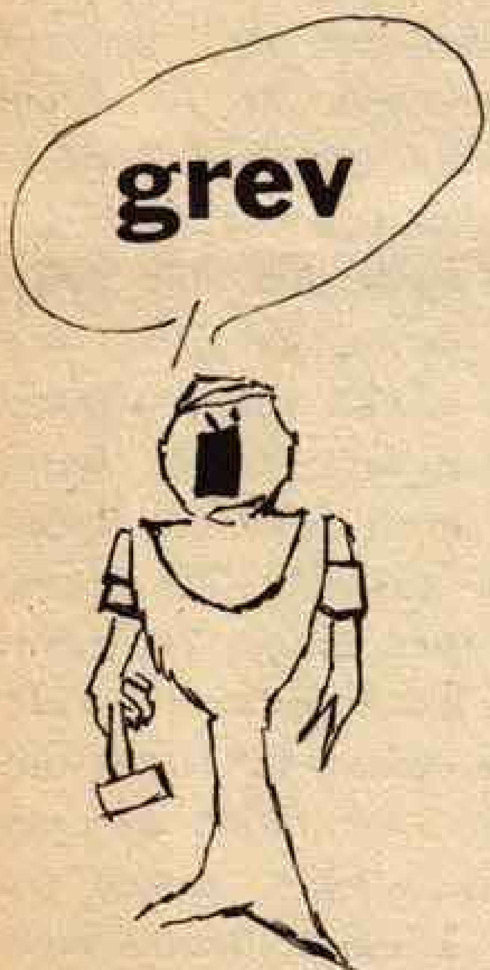
5 Ağustos 1973 tarihli gazetelerde bay Tunç'un, sıkıyönetim güvencesi altında yüzlerce işyerinde lokavta giden işverenlere karşı, «Lokavta karşı genel grev yaparız», «Bundan sonra yapılacak mücadelede sorumlu sadece işveren olacaktır» dediği yazmaktadır. Tabii ki, kuru sıkı atan bay Tunç'un «genel grev» tehdidi gerçekleşmemiştir. Daha sonra bay Tunç, 12 Haziran 1974'de, Ecevit - Erbakan ortaklık hükümeti ile işçi hakları konusunda anlaşmaya varılamazsa genel grevin uygulanacağı tehdidini savurmuştur. 14 Mayıs 1970'de ise «Türk-İş'in kongresinde genel grev konusu düşünülemez, tartışma açılamaz» diye bağırıyordu bay Tunç Yine bay Tunç, üstadı Demirsoy ile birlikte bir zamanlar Ankara Sıkıyönetim Komutanlığına bir mektup yazarak, işverenleri seri halinde lokavtlara gitmek ve toplu iş sözleşmesi masasına oturmamakla suçlarken, niçin o zaman «genel grev» tehdidi savurmamıştır da, işçi haklarına saygılı olduğunu ve bunların kapsamını geliştireceğini vaad ederek iktidara gelmiş olan CHP - MSP hükümetini «genel grev» le tehdit etmiştir? Gayet basit: Sarı sendikalar şebekesi, işçinin yüzde yüz aleyhine olanlara ancak yaltaklanırken, mızıldayarak onlardan hak vs. ister görünürken, işçiden yana olduğunu söyleyenlere karşı her tondan tehditler savurmakla görevlendirilmiştir. Bu görevi onlara bağlı bulundukları uluslararası çok-uluslu şirketler şebekesi, CIA, Amerikan sendikaları, Türkiye tekelci sermayesinin parababaları vermiştir. yaşatılmalarının nedeni de budur.

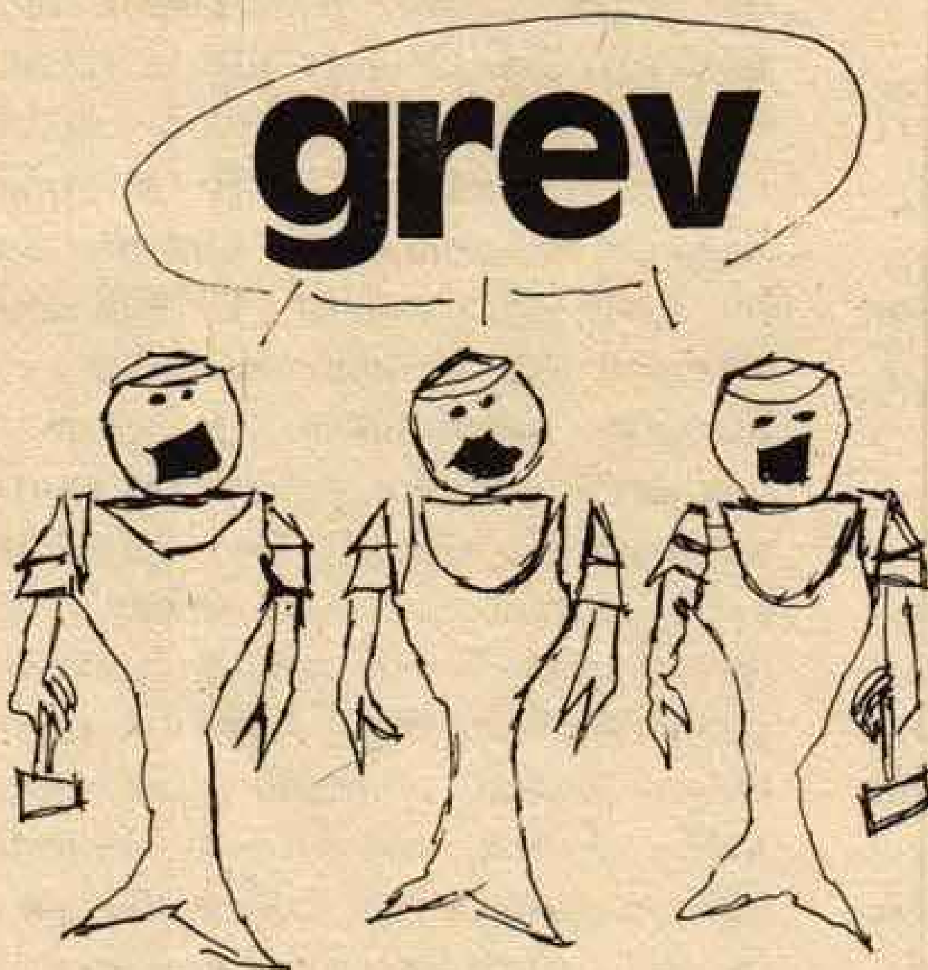
Genel grevlerin özellikleri

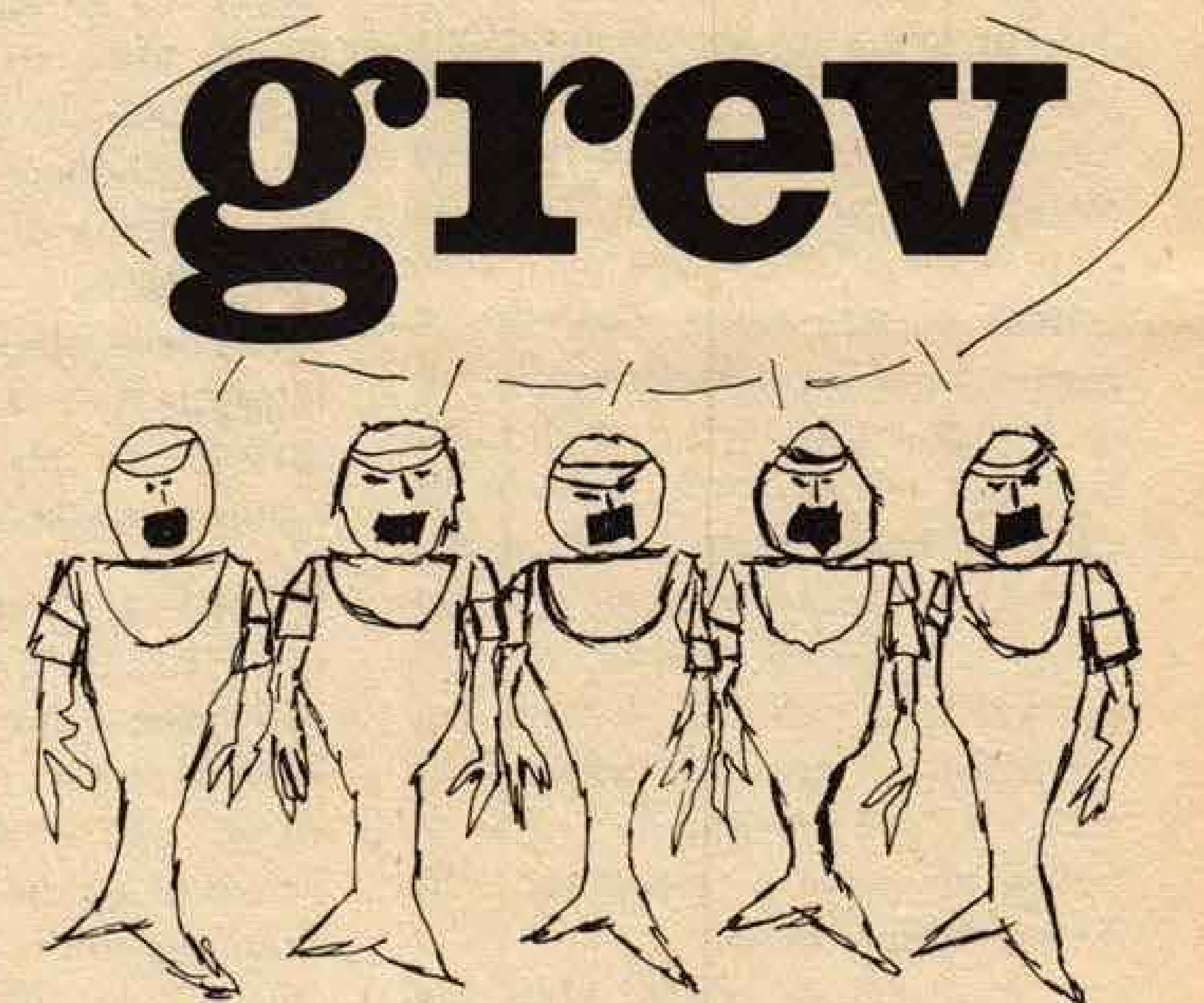
Genel grev hakkı, ülkede emekçi sınıfın yaşama ve çalışma haklarına gölge düşüren ters ekonomik gelişmelerin, işveren sınıfının aldığı işçi aleyhindeki kararların ortaya çıkması hallerinde başvurulan bir haktır. Ülkesinin işçisine dar anlamda grev hakkı veren bir düzen, kısır bir düzendir. İşçi sınıfının iktidarda olmadığı ülkelerde, işçi kendisine tanınan birtakım tâviz mahiyetindeki haklarla kendi menfaatini korumak istese bile, ülkenin ekonomik yapısındaki bozuklukların baskısını üzerinde duydukça ve düzendeki bozuklukları gidermek için sınıfının gücünü kullanamadığı sürece, kendi sınıfsal menfaatlerini yeterince koruyamaz. Bu durumdan çıkış için, a) Sendikalar öncülüğünde işçi sınıfı ülke politikasına fiilen katılmalı ve demokratik gelişim içinde siyasal iktidar üzerinde söz sahibi olmalıdır, b) Ülkemizdeki sendikalar, mevcut toplu sözleşme düzeni ve mevcut sendikalar kanunu ve diğer mevzuat karşısında ve yapı olarak da işveren sınıfının haklarını korumaya eğilimli olduklarından, «partilerüstü politika» yavesiyle TÜRK-İŞ gibi sendika toplulukları işçiyi siyasetten uzak tutma çabası güttüğüne göre, işçilerimiz için bir çıkış yolu olarak da Genel grev kalmaktadır.

Genel grev, işveren sınıfının kanunlarla grev yapılması yasaklattırdığı bütün iş kollarında işin topluca bırakılmasıdır. Genel grev kararını, konfederasyonlar veya işçi birlikleri gibi en üst kuruluşlar almaktadır. (Fransa'da ve İtalya'da böyledir). Genel grev aslında işveren sınıfını, parababaları zümresini tâ canevinden vuran bir silâhtır. Bu yüzden bu silâhın gücünü köreltmek için Halil Tunç gibi sarı sendika ağaları, durup usanmadan «genel grev» tehditleri ve blöfleri ile işçilerimizin genel grev kavramı hakkındaki inançlarını yıkmak çabasındadırlar.

1965-1969 yasama döneminde Adalet Partisine ait bazı milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisine «Genel Grev hakkı kanunu tasarısı» vermişlerdi. Ancak, bu milletvekillerinden biri, bir işçi gazetesine verdiği demeçte «Genel grev hakkı siyasî bir mahiyet taşımayacaksa, gerçekleşmesine taraftar olurum» demiştir. Özünde siyasal olan grev hakkını, siyasal özünden soyutlayarak işçi sınıfına tanımak isteyen işveren sınıfı, işçi hakları konusunda bugüne kadar

BİR ELİN NESİ VAR ...

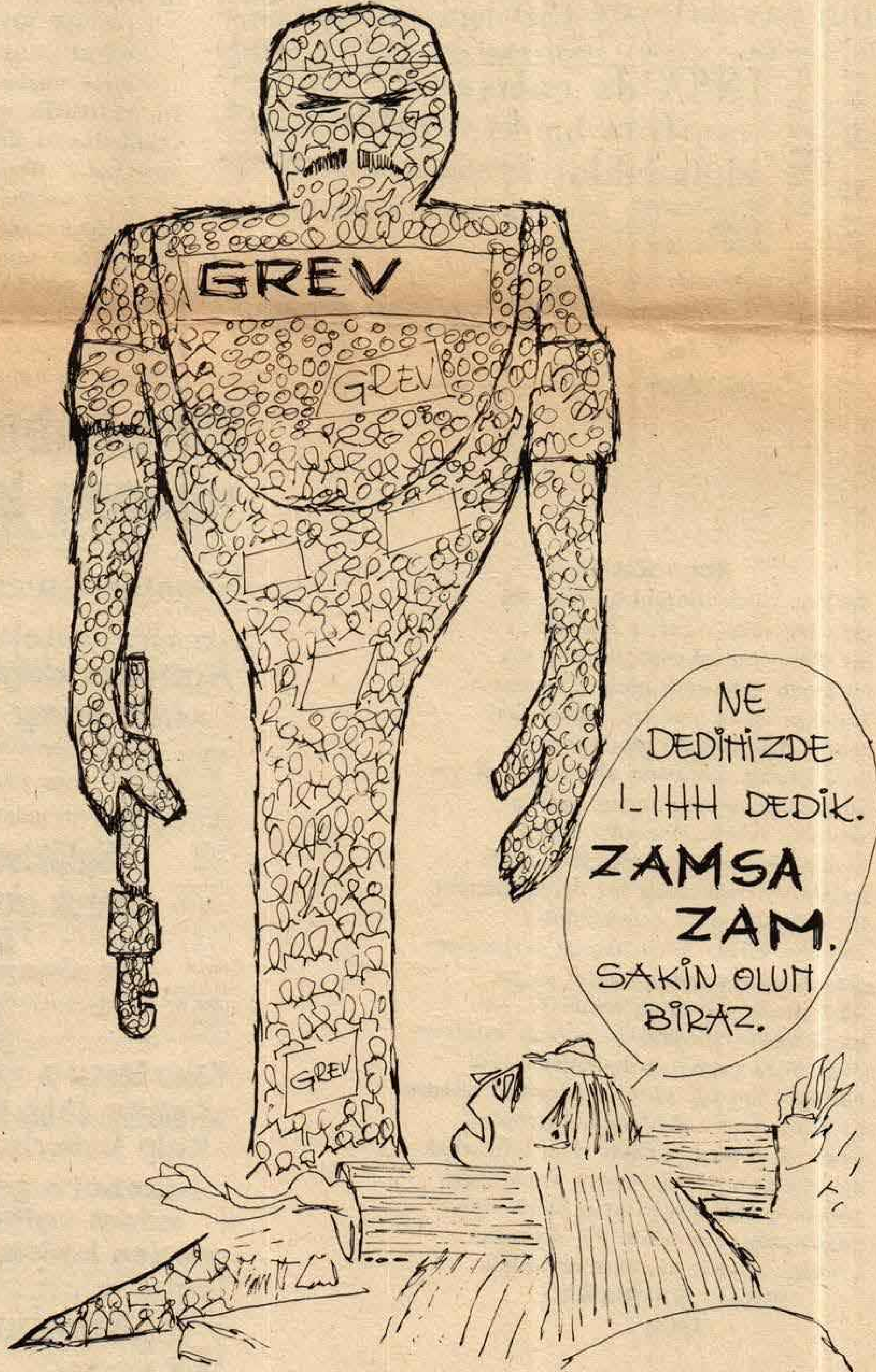
GENEL ?

sayısız vaadlerde bulunmuş ve bugüne kadar hemen tamamını yerine getirmemiştir. Ayrıca, işveren sınıfının işçi sınıfı içindeki casusları olan sarı sendikalar da işçiyi bu konularda kandırmağa devam etmektedirler.

İktidarda bulunan bir hükümetin şu veya bu yönde bir karar almasına etki etmek, dış siyasetini başka bir yöne çevirmek ve nihayet hükümeti düşürmek veya başlayan bir savaşa son vermek gibi amaçlarla girişilen genel grevler, mahiyeti itibariyle tepeden tırnağa siyasal grevlerdir. 1974 yılı başında İngiltere Muhafazakâr Parti hükümetini düşüren Genel Grev ve İtalya'da 14 milyon işçinin sürdürdüğü uzun genel grevler ve son olarak Fransa posta memurları grevi ve daha önce 1968 Mayıs - Haziran Fransa Genel Grevi, işçi sınıfının ve diğer müttefik zümrelerin, mevcut hükümeti ve hatta siyasal - ekonomik rejimi değiştirmek amacıyla giriştiği eylemlerdir. Türk-İş gibi bu düzenin «mütemmim cüzü» olan, soygun düzeninin sübaplığı görevini, işçi sınıfının avutuculuğu görevini yapan bir kuruluş nasıl olur da genel grev isteyebilir? Soygun düzeninin emniyet sübabı olan Türk-İş, ancak son Makina-Kimya olaylarında olduğu gibi Milliyetçi Hareket Partisi gibi faşist çetelerle ve Adalet Partisi gibi parababalarının partileriyle işbirliği yaparak sarı olmayan sendikalara karşı işçiyi kışkırtmaktan ötede bir eylem beceremezken, Halil Tunç, işçi sınıfının en vurucu bir silâhı olan «genel grev»i ağzına bile almamalıdır.

Bilinmelidir ki, işçi sınıfının parababalarının tahakkümünden, soygunundan ve zulmünden kurtulmaları için «genel grev» ancak bir araçtır, bu hakkın alınması, referandum hakkı gibi, ancak bir ileri adım olabilir. İşçi sınıfının esas amacı olan, düzeni işçi sınıfından ve tüm emekçilerden yana değiştirmek görevi, bir an bile unutulmamalıdır. «Genel grev» tek mücadele yolu değildir. İşçi sınıfının haklarının alınması, siyasal iktidara ağırlığının konulması için birçok yol vardır ve «genel grev hakkı» bunlardan ancak biridir. Parlamenter mücadele yolları, siyasal çalışmalar da işçi sınıfının mücadelesinde etkin yollardır. Genel grev hakkı Türkiye emekçilerinin hakkıdır ve eninde sonunda alınacaktır...

BASIN'DAN

İşverenlerin, SSK'na olan 146 milyon liralık faiz ve gecikme zammı borcu affa uğradı

İŞVERENLERİN KURUMA OLAN BORÇLARI 1973'TE %22,9 ORANINDA ARTARAK 1 MİLYAR 755 MİLYON LİRAYA YÜKSELDİ

SSK'NUN 24 HAZİRANDA TOPLANACAK 29. GENEL KURULUNA SUNULACAK RAPORDA 1973'TE 177 BİN İŞ KAZASI OLDUĞ AÇIKLA

Amerika'da Ford Motors fabrikası 13 bin işçinin işine son verdi

28 bin işçi için sendika seçmede referandum yapılması istendi

Teksif ve Tekstil Sendikaları anlaşmazlığa düştü

Seydişehir Müdürü başka göreve atand

Ocak ayının grev ayı olacağı açıklandı

YILIN EN BÜYÜK VE EN ZENGİN NİŞANI

İngiltere'de bir fabrika müdürü işçi jürisi önünde yargılanıyor

Alüminyum işçileri ikramiye almadı

İzmir'de 20 yerde grev kararı alındı

Sanatçılarda şimdi de köpek merakı başladı

memurlara tanınmıyor

İşçi memur ayrımı kasten yaratılıyor

Kâğıthane'de bir fabrikada 350 işçi oturma grevi yaptı

Olay yerine jandarma kuvvetleri gönderildi

Kimya - İş Ecevit ve Asiltürk'e telgraf çekti

İNSA'da çalışan işçilere baskı yapıldığı iddia edildi

Grevdeki fabrikadan mal çıkarmak istediler

İŞYERİ KAPANINCA, PATRONLA SENDİKACI HARAKİRİ YAPTI

Emekli Oramiral Kayacan: «CHP'de er gibi çalışacağım»

İşçiler 6 kamyonun lastiğini patlattı

BATUR CHP'ye GİRDİ

Hükümetten grev için anlayış bekleniyor

Sümerbankın 29 fabrikasında otuz bin işçi greve gidiyor

CP'li Tığlı: «İşçi kıdem tazminatıyla ilgili tasarıyı muhalefet engelledi»

Başbakan "Türk işçisinin gerçek mümessili olarak da biz Türk-İş'i tanıyoruz ve böyle tanımaya devam edeceğiz," dedi

Hindistan'da genel grev çağırısından sonra 1100 kişi tutuklandı

Bir fabrikaya giren jandarma yeniden gündemde

FARELER VE İNSANLAR: PLASTİK İÇİN UYARI

Geçen dört yılda ortaya çıkan tüketiciye yönelik federal kuruluşlar kısa zamanda seslerini duyurmaya başladılar. Endüstri tarafından istihdam edilmiş olan bilim adamlarının kendi emniyet standartlarını kendilerinin tayin etmesi yerine şimdi federal bilim adamları bu standartları bir kere daha elden geçirmektedirler, bu arada sık, sık eski standartlara karşı olmaktadırlar.

Geçen hafta iki ayrı kuruluş farklı cephelerde insan sağlığının tehdit edildiğini ortaya çıkardılar. Her iki olayda da nedenler aynı idi. İnsan yapısı: Kimyasal maddeler çok kullanıldıkları takdirde kansere sebebiyet vermekteydiler. Eğer yeni kurallar uygulanmaya başlanacak olursa bunları milli ekonomiler üzerinde önemli sonuçlar doğuracağı söylenebilir.

ÇEVRE KORUMA KURULUŞU:

Zirai mücadele, ALDREİN ve Dİ ALDERİN mısır ve turunçgil ürünlerindeki kullanılış yasaklandı. Çünkü ilâçlamak demek bu kimyasal maddelerin % 90 oranında kullanılması demekti. Buna karşı Ç.K.K.'nın tepkisi korkunç olmuştu. SHELL Chemical Co. temel Amerikan imalâtçısı bu kararı federal mahkemede temyiz ettirmeye çalışmaktadır. Bu zirai mücadele ilâçları şu andaki kullanılışları ile ürünleri kurtlardan ve diğer haşaratlardan korumaktadırlar. Fakat bunlar o kadar uzun zaman ortalıkta kalmaktadırlar ki hayvanların yemlerine, su kaynaklarına ve dolayısıyle insan yiyeceklerine bulaşmaktadırlar. Zirai mücadele ilâçları insanlara ne yapar? sorusu hâlâ sorulmaktadır. Fakat bunların bir lâboratuar faresinde kanserleri başlattığı tesbit olunmuştur. Bu kadarı, tarımsal kimyevi maddelerinin kullanılışının önlenmesi için yeterli sebep miydi? Hayır diye Shell cevap verdi. «Bir faredeki kanser, insanlardaki kanser için hiçbir zaman kehanet addolunamaz.» Fakat İdari Hukuk yargıcı Herbert L. Pelman, Ç.K.K. davaları sırasında elde edilen bütün bilimsel verileri ve evrakı yeniden gözden geçirdikten sonra başka bir görüşe sahip oldu ve «Dieldrin muhtemelen, Amerika'daki her ferdin vücudundaki deriye yerleşmiş bulunmaktadır» dedi. Dolayısıyla da, Kimyasal maddelerin bu muhtemel kanser tehlikesinin ispatlanması için, insan kanserlerinin dalgalar halinde artmasını beklemek aşırı sorumsuzluk olacağını ileri sürdü. Ç.K.K.'da azıcık daha pahalı maddeler kullanarak zararlı hayvanları kontrol etmenin mümkün olabileceği hususunda mutabakata vardı.

KOÇAKLAMA

Tarlada çarık izlerimi gördün mü
ekin biçerken ırgatlar dizi dizi
bir türkü çağırdıydım duydun mu
eli kınalı gelinlerin gözleri yaşarırdı
anımsar mısın beni toz duman içre
toprak küçülmüştü günden güne
yedi gardaş olmuştuk aha şuncacık yer
yorganımı sırtıma vurup umutla
ver elini fabrikalı kentler deyip
otobüse binmiştim oniki yaşlarında
çoğaldıkça makinalar biz de çoğalmıştık
biz çoğaldıkça da gecekondular
«bir göz odada kaçış kaçıştı sevişmeler»
ekmek yüce rızkımız zeytin soğan
dört çocuk yoksulluk ezilmiştik içre
gündengüne bilenmiştik bursalı ustaların
döğe döğe yaptıkları kamalar misâli
ellerimiz istediği yüce zamanlarda büyüdü
grev yapmıştık hakkımızı istiyorduk
emek en kutsal varlıktı iyice biliyorduk
sendikalarda birleşiyorduk yığın yığın
polisin delikli demiri ataş yağdırırken
göğsümüzü açıp VUR BE diyorduk
o kadar çoktuk ki tükenmiyorduk.

İSMAİL KAHRAMAN
«İŞÇİ»

Para babalarını halk uyanışı korkutuyor

«Sıkıyönetim ilân gerekçesinin dışına çıktı»

Müteahhit firmalar uyarıldı

Demir-Çelik'te iş kazaları artıyor

Senatör İşmen sıkıyönetimin grevleri ertelemesini eleştirdi

Yapı - İş yöneticileri 142'den yargılanacak

İSTANBUL SOSYETESİ AYNI GECE İKİ DÜĞÜNLE BÖLÜNDÜ

Haftanın düğününde şıklık yarışı yapıldı

KÖMÜR OCAĞI ÇÖKTÜ, BİR İŞÇİ ÖLDÜ

Aliağa grevi 15 gün sonra başlayacak

GÖNÜL TURGUT'A SEVGİLİSİ 25.000 LİRALIK KAT HEDİYE ETTİ

Konut soygunu tüm yönleri ile anlatılacak

İNSA grevini desteklemek için işçiler sessiz yürüyüş yaptı

Canına kıyan 60'lık ihtiyarın cebinde sadece bir 2,5 liralık gıda bulundu

Çöplükten topladığı kâğıtları satarak ekmek parası kazanıyor

Ankara Sıkıyönetim Komutanlığı, M.K.E.'deki grevi durdurdu

TRAKTÖR DEVRİLDİ 5 İŞÇİ ÖLDÜ

3 büyük sendika birleşince:

Kayseri'de 59 bin ailenin 100 dekardan az toprağı var

Gözümü satarsam okula gideceğim

Ankara Ticaret Odası, Sıtlahlı Kuvvetler yakıtlarına 43 milyon lira bağışladı

Fabrikatör 30 bin

İTALYA'DA 10 MİLYON İŞÇİ GREVE BAŞLADI

Nalan Egesal'ın aşkı Fabrikatör sevgilisine 60 bin liraya patladı

DÜĞÜN PASTASI SALLA GETİRİLDİ

Kalp tedavisi için İstanbul'a gelen adam yattığı yerden kalkamadı

Kimya - İş: «Naylon» fabrikası işvereni, işçiyi jandarma baskısı altında çalıştırıyor

Aliağa grevinin hazırlığı başladı

İş kazalarında en fazla ölüm inşaatlarda meydana geliyor

İstanbul'da 8218 yeni iş davası açıldı

Kocakarı ilâçlarıyla çocuk düşürmeye kalkışan 500 bin kadından 12 bini ölüyor

Pil Fabrikatörleri son bir yıl içinde 12 kez zam yaptılar

bir emekçinin gördükleri

İlk işçilik hayatıma 1959 yılında Adana'da başladım, Cebelinur dağında bir Amerikan radar inşaatında... Aynı inşaatta dinamit patlaması sonucunda iki arkadaşımızı kayıp ettik, biri de sakat kaldı. Sonra İzmir Yamanlar dağında yine Çiğli üssüne bağlı bir radar inşaatında elektrik akımına kapılan bir arkadaşı kaybettik. Aynı iş yerinde damperli kamyonla işe giderken kamyonun uçuruma yuvarlanması ile şoför dahil altı arkadaşımızı kayıp ettik. Daha sonra Karadeniz Ereğli'de ikinci Demir-Çelik fabrikalarının inşaatında benim tanıdığım beş arkadar çeşitli iş kazalarında hayatlarını kaybetti. Orada iş kazasında ölen işçi arkadaşların sayısı 15'i aşmıştı. Yine Batman-İskenderun boru hattı inşaatında benim bildiğim ve tanık olduğum iş kazalarında beş arkadaşım öldü. Daha sonra çalıştığım Keban baraj inşaatında 1,5 yıllık çalışma süresinde 8 arkadaşımız öldü, bir kaç kişi de sakat kaldı. Daha sonra çalıştığım Pet-Kim tesisleri inşaatlarında benim tanık olduğum iş kazalarında altı kişi öldü, üç kişi de sakat kaldı. İpraş Persons'ta çatıdan düşen bir işçi arkadaş da öldü. Aliağa rafinerisinde çalıştığım sıralarda yedi kişi çeşitli kazalarda hayatlarını kaybetti. 1970 yılında Foster Wheleer inşaatında tesisin açılışına zamanın başbakanı Demirel gelecekti. İki ambarın inşaatı bitmemişti. Üzerini eternitle kapladılar. O sırada çatıya çıkarılan iki işçi vardı. Bunlardan birinin emniyet kemerini bağladığı yer koptu, bu arkadaş düştü, altında bir başka işçi daha vardı, ona çarptı, beraber taze dökülmüş betonun üzerine düştüler, alttaki işçi öldü, bunun adı İsmail'di, öteki de sakat kaldı.

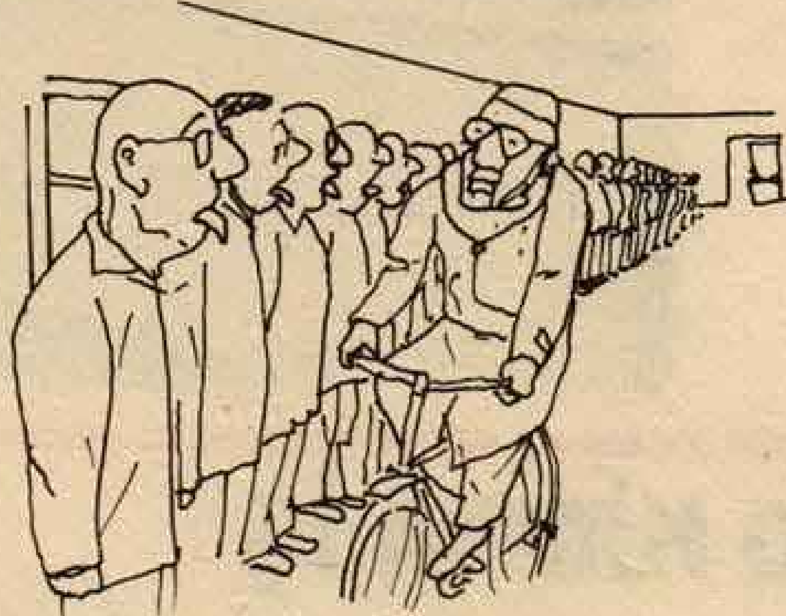
Kardeşimin adı da benimki gibi Hüseyin'dir. Kardeşim İskenderun Demir Çelik inşaatında çalışırken, bir buldozerin kazdığı çukurdan ellerinde kazma ve kürekleri hâlâ duran iki işçi cesedinin çıktığını söylemişti. Anlaşılan taşeronlar, işkazasında ölen işçilerin ailelerine tazminat vermemek için bunları hemen toprağa gömdürmüşlerdi. Bu işçileri tanıyan hiç çıkmamış...

1959-1974 yılları arasında 15 yıllık işçilik hayatımda bir tek işverenin, müteahhidin veya taşeronun iş kazalarında öldüğünü hatırlamıyorum ve kimseden de böyle bir şey işitmedim. Ama öbür yandan işverenler, patronlar, işkazalarında ölen işçileri hemen gömdürüp tazminat ödemek veya ceza mahkemesinde yargılanmak durumlarından kendilerini kurtarmışlardır.

SOSYAL SİGORTALARLA İLGİLİ YAZI TEPKİ YARATTI..

İşyeri temsilcimiz Ekrem BÜTÜN arkadaşımız'ın geçen sayılı gazetemiz'in sekizinci sahifesinde yazmış olduğu (SOSYAL SİGORTALAR HASTAHANESİ VE HASTALAR) başlıklı yazı kısa zamanda etkisini göstermiştir.

Arkadaşımız Ekrem BÜTÜN'ün bu yazısını bir ihbar şeklinde nitelendiren Savcılık derhal faaliyete geçerek Sosyal Sigortalar Kurumu İzmit hastahanesinde incelemelere başlamıştır. Öte yandan Sosyal Sigortalar Kurumu Sendikamız'a müracaat ederek yazı hakkında geniş izahat istemiştir. Gazeteci arkadaşımız Ekrem BÜTÜN bunun üzerine Sosyal Sigortalar Kurumu tarafından istenilen izahat raporunu hazırlayarak Yazı İşleri Müdürlüğü-müz'e, Yazı İşleri Müdürlüğümüz de ilgili Kurum'a göndermişlerdir.

sendikamızdan

ESKİ YÖNETİCİLER MAHKEMEYE VERİLİYOR

2. Haziran. 1974 tarihindeki seçimlerde genel Kurul tarafından ibra edilmeyen eski yöneticilerin yolsuzluklarını incelemek için Sendika tarafından bilirkişi heyeti kurdurtulmuştur. Bilirkişi heyetinin yapmış olduğu tetkiklerde 250.000.— (ikiyüzellibin) lira civarında usulsüz harcama tesbit edilmiş ve bilirkişi raporları savcılığa gönderilmiştir.

EĞİTİM SEMİNERLERİ

Sendikamız İcra, Yönetim, denetim, haysiyet kurulları asil üyeleri ve Sendika işyeri temsilcilerinin katıldığı (29, 30. Kasım - 1. Aralık. 1974 tarihleri) eğitim semineri düzenlenmiştir. Daha ilerde tüm üyelerimize peyderpey uygulanacak eğitim gayet başarılı geçmiştir.

GAFLET

Petkim-İş'in geçen sayıda gazetelerinde yayınlamış oldukları «Petrokimya-İş Yöneticileri neyi bekliyor» başlıklı yazıya karşılık İpraş Aliağa rafinerisinde dağıttığımız duyurular işçiler arasında büyük memnunlukla karşılanırken, Petkim-İş yöneticileri arasında şaşkınlık yaratmış, birçok hatalarına bir yenisini eklemek gafletinde bulundukları öğrenilmiştir.

erken seçim (devamı)

ikincisi ise: erken seçimden sonra emekçi sınıfların kendi öz meslekî ve siyasî örgütlerinin oluşturulmasıdır. İrili ufaklı parababaları ve sömürücü partilerinin cirit attığı bugünkü ortamın sona ermesi ve yurdumuzun aydınlık, güzel günlere kavuşması için erken seçim zorunludur.

12 Mart 1971 muhtırasından sonra getirilen rejim, işçi hareketlerine darbe vurmak istemiş, fakat sonuçta başarıya ulaşamamıştı. Şimdi, Türkiye'de işçi sınıfı ve tüm emekçi halkımızın hızlı bir uyanışın ve bilinçlenmenin içindedir. Emekçi halka karşı bir yönetim biçimi sürekli olamaz artık.

14 Ekim 1973 seçimlerinden sonra ortaya çıkan istikrarsız durumun yeniden doğmaması için, tüm emekçilerimiz sandık başına giderek, kendi sorunlarına çözüm getirecek yapıdaki partiye oylarını vermeli ve erken seçim sonunda artık meclislerde emekçi düşmanlarının gaddar sesleri duyulmamalıdır...

Türkiye ilerici ve yurtsever kamuoyu ve emekçilerimiz erken seçim istiyorlar. Sermaye sınıfının ve toprak ağalarının partileri ise erken seçimden ölümden korkar gibi korkuyorlar. Emekçiden yana bir partinin tek başına iktidara gelmesi bugünkü sömürü ve zulüm düzenini bir ölçüde sarsacak, emekçi düşmanlarının kanlı plânları suya düşecektir...

HABERLER..

parababaları da böyle eğlenir.

HEREKE NUH ÇİMENTO FABRİKASINDA YEMEK BOYKOTU SONA ERDİ

Hereke Nuh Çimento fabrikasında çalışan 520 işçinin 16 gündür sürdürdükleri yemek boykotu dün sona ermiştir. İşçiler 16 gündür işverenin yemeğini yememekte ve bir nevi direniş yapmakta idi.

İşçiler istekleri kabul olununca dünden itibaren öğle yemeğini yemeğe başlamışlar. 16 günlük süre içinde yemek yemeyen işçiler fabrikada düşük randıman vermeye başlamışlar idi.

Üç arkadaşlarının işten çıkartılmasına üzülen işçiler bu hareketi telin için yemek boykotuna başlamışlardı. Arkadaşımız Ekrem Bütün'e boykot hakkında bilgi veren boykot yapan işçiler, «Bu güne kadar işverenlerin kölesi olmaktan bıktık artık biz de sesimizi çıkartacak, Haklarımızı alacağız.» demişlerdir. Öte yandan Nuh çimentoda işçilerin yemek boykotu yapmalarıyla her gün deniz'e binlerce liralık yemekler dökülmekteydi. Resimlerde 1. Yemek boykotuna katılan işçiler toplu halde,

YILIN DÜĞÜNÜ HİLTON,

24. Kasım. 1974'den başlayarak (2-3 gün) tüm basında yer alan, 5 milyon harcanarak yapılan yılın düğününü herkes duymuştur. Unutmayalım, dünyanın çeşitli ülkelerinde yarım milyondan fazla aç insan var. Bu düğünde harcanan 5 milyon, Türkiye'de 500 işçinin bir senelik geliridir. Ayrıca bu işçilerin ailelerini de unutmamak gerekir.

Bakın, 24. Kasım. 1974 tarihli Günaydın Gazetesi haberi nasıl veriyor.

«Bursa'lı İplik Fabrikatörü Sadi TÜRK'ün kızı Nazan ile Diyarbakır'lı Tatlıcıların oğlu Mustafa Tatlıcı'nın Hilton Otelinde yapılan muhteşem düğünlerinde 450 şişe viski, içildi, 100 istakoz yenildi, gelinle damada çoğu mücevher ve altın olmak üzere 3 milyon liralık hediye geldi.

...... Hilton'daki düğünlerinde dün gece yüzlerce el silâh atılmıştır.

...... İstanbul, Bursa ve Diyarbakır'dan tanınmış kimseler katılmıştır.

450 şişe viski

Düğüne katılan davetlilere, istedikleri kadar yemek ve içki verilmiştir. ...... 450 şişe viskinin içildiği düğünde ...... içkinin etkisiyle davetliler hep birlikte horon ve çiftetelli oynamışlar......

3 Milyon liralık hediye

......Nazan TÜRK'ün 100 bin liraya mal olan gelinliği ile damadın smokini Paris'te yaptırılmıştır ...... Çoğu mücevher olmak üzere 3 milyon liralık hediye verilmiştir.

Düğün sabah saat 06.00'ya kadar sürmüştür ...... Şahitlikleri Danıştay 9. uncu Daire Başkanı Kâmuran ERKMENOĞLU ile C.H.P. li eski Devlet Bakanı İsmail Hakkı BİRLER yapmışlardır.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★ PETKİM'DEN HABERLER

MİLYONLAR DEĞERİNDEKİ HURDA MALZEME TEKRAR KULLANILIR HALE GETİRİLİYOR

Petkim Petrokimya fabrikasını yapan Foster Wheeler şirketinden kalan Milyonlarca değerindeki hurda malzemeler Tesis Müdürlüğü emrinde görevli üyemiz Kadir ÇELİK tarafından kullanılır hale getirilmektedir. Muhabirimiz Ekrem BÜTÜN'e bu işi nasıl yaptığını açıklayan Kadir Çelik özetle şöyle demiştir. «F.W. şirketinden kalma binlerce montaj malzemesi bu güne kadar kalmış hemen hemen hepsi kullanılamaz hale girmiştir. Hurda fiatına satılacak olan bu malzemeleri ben kendi üzerime alarak teker teker elden geçirmekte, temizlemekte yepyeni malzeme gibi montaj elemanlarına teslim etmekteyim. Onlar da bu malzemeleri alarak Kaprolaktam ünitesinin montajında kullanmaktadırlar. Bu hizmetten

ötürü kendimi çok mutlu bulmaktayım. Resimde Kadir Çelik temizlemiş olduğu malzemelerle görülüyor.

Milyonların yatırılmış olduğu Petkim'in mamulleri alabildiğine satılmaktadır. Her gün binlerce araç Karbon Siyahından tutun da, Polietilen, PVC ve çeşitli yakıt gazları yüklemektedirler. Aşağıda Polietilen yükleyen kamyon görülmektedir.

KAPROLAKTAM FABRİKASI'NIN MONTAJI HIZLA İLERLİYOR

Bir müddet önce montajına başlanılan Petkim'in son ünitelerinden KAPROLAKTAM'ın montaj çalışmaları hızla ilerlemektedir.

Muhabirimizin Ekrem BÜTÜN'e bu konu ile ilgili olarak bir açıklama yapan Tesis inşaat müdürü Sabih ÇAĞRI «Bütün gücümüzle çalışmaktayız. Kaprolaktam ünitesi gününden önce bitirilecek ve hizmete girecektir.» demiştir.

PETRO KİMYA.İŞ

PETROKİMYA SANAYİİ İŞÇİLERİ SENDİKASI AYLIK YAYIN ORGANI - SENDİKA ADINA SAHİBİ: YILMAZ ÖZDEMİR - YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: E.K. BOYACI - TEKNİK DÜZEN: PETROKİMYA-İŞ SENDİKASI BASIN YAYIN BÜROSU - ADRES: FETHİYE CAD. 54 2 İZMİT - TEL: 23 72 - FİATI: 25 KRŞ. - ÜYELERE PARASIZ DAĞITILIR - DİZGİ: ERCİVAN MATBAASI - BASKI: KARACA OFSET Baskı Tarihi 12-12-974